בסוד שיח

שאול שיר

ש"ס הראי"ה קוק זצ"ל: ועכשיו מסכת שבת

כמה רבי"ק יש לה או היו לה לבישות והיתוכו בכל ג' אלול אבי מחולא מחדש ובירור ארן והמהדרות והיחוסית של הגיהות ותיקי ארגונית להנלאומי המחנכת של תלמידים בכל מסגרות ומיהול דת לומד מכון מרכז תורתי לצילוי נשמתה להתכנס שנתו ולחלק פרסים לצעירים, לתלמידים, על עבודות שעד סקות בנושאים מתוחנו של הרב. לכבודה שמת מתנך או ר"מ על הראי"ה קוק זצ"ל אלא אפשרית יותר בקליטת ומוסר, אלא שבימין מלמד שבהם עם הדרת מלך והמהירה הפיזית מתעמקת כאשר התלמידים/ות ראוים שהם חלק מביבור גדול ובא לבניין את יום מפרחו של ענק ורוח, הראי"ה קוק, בחמלה ובליטה.

הבחירות והקהילה והיא מנהל הלקח גם של המפלגים ורבי רבנים הקשרים בראי"ה קוק, הקשים אבי מתכון לש"ס הרב קוק – נגזרו עם פירוש הלכה ובירור הלכה. תנו את הפי דיוקים הזה רק לשבוע אחד לעשבי הביבור ומפרי הראי אחד והא יראה לאחר מכן. גם בחשבות הקבינים.

בימים אלה בייט בסכון "הלכה בזווה ובירור הלכה" את הפרשנות לאחד של מסכת שבת. המסכת האריכה עשרה בפי דרה הכללית של הש"ס וראוה אחד לפי חוזנו של מרן הרב קוק זצ"ל. אני לא משוכנע שאפילו תלמידי ישיבת "מרכז הרב" יודעי את זה יודעים על האירוע הזה, ובודאי בטפילו תנו בי מהעלה הראשונה, גם אם הוא מופיע מסיבות אידאולו ביות על"ידי חלק מהמביבור הזה".

"בניין והגדה לדורות" – בן הגדיר הראי"ה קוק זצ"ל את המפעל שיזם הלכה בזווה ובירור הלכה. והא עצמו הלל בעבודת הקודש והמהביר על כל רשי הש"ס בבה את הנשמות להמשך המלאכה. ומהי הלכה בזווה ומהי בירור הלכה והלכה בזווה – על רקע הנסיבות מהמים המציות הבי השיפים להלכה, בהתאמה לסוגיות שבאותו הדף. עבודה זו בשיבת על"פי מהביר של הראי"ה קוק, בירור הלכה – בבי והלכה ובהירה מוכא בירור הלכתי מפורט המציג המהנה מקיפה על המים הלימודי והלכתי של רבותינו הראשונים והאחרונים על כל המהנים, מן הגמרות הדף לשסק ההלכה. מלאכת הדורה האחת והחה להסכמת גלהנות מגדולי הדורה רבים, ביניהם הגאון רבי אשר זלמן מלמד זצ"ל. העבודה בעשרת על"י צוות והמהנה למעלה מ־40 תלמידי חכמים.

בראש המכון והמהדך הזה עומד הרב אריה שכון שליט"א, שמכהנו והא "שמדך" (מכהנו בלימוד הדורה אך דחוק מכל עבייני פרסום והישגה להם, והוא מפרסף את ה"להמוז" שב־ תנו בחשבו.

במסכת שבת יש בה למעלה מפש מאתנו ביחיד הלכה על כל הנושאים המרכבים והמנוחים שיש בה והנצאנה לאחד והא פרי עמל של שנים רבות. נמשפחת ר"ח רב שמיר הקריאה כדך אחד מסכת שבת על"שמו של בנם אריה הי"ד, שנרצח בכוכר בידי מחבלים שנאים.

בשעיר הנראה לעין ייצאו לאור המסכתות: ראש השנה, מועד קטן, שבועות, יבמות ועבודה זרה.

אחריהם בזמילא.

"הייתי בחתונה האחת"

לפני שלושה שבועות פירסמתי במדור "ארבעים" סי פור על הרב חיים דרייזל מילצקי זצ"ל, ראש ישיבת "חוי עץ חיים", ואחד מתלמידיו הטובים בנו והא סיפר על קהילת לנ, ומאחר מתלמידיו הטובים בנו והא סיפר על קהילת "שיכון" שהוקמה ב"לומר־זונץ" על שלק סיע לצעלון להולין את פוטה. שנים לקח ברנליד עד שהחוק למיטה. בסר מר של רבי נושא מכתוב כלול במכתב של הרבי מלובביץ ר"ע, שמסע את המעשה מפשם "בית המסר" בירושלים, הרב אריה לייב פרידמן זצ"ל. הישיבה בחה לאחר שהתגייב ללמוד ות"ת פשנים, תלמים, תניינ) והלהציע לאחדים לך שות הוא. הסיפור הזה, כפי שניין בסוף המחרה, והבסס על מה שסופרם ב"כפר הרב", ושם עם הרבה מאוד פרטים נר ספים.

והנה סילסן אלי בן אחיו של הרב מילצקי ומאחד יותר גם אביו (נאחיין) משבחי "בי־אילן", ולחרייהם, אין לסיד מת של הסיפור שהם שמד. "היתי בחתונה הזאת וכבר אז רושי שכב עם רגל קטנה, כך שבי־אשפי לרבי על מנב שבעמד על רגליו".

מספיי "כפר הרב" מעניין, כי הסיפור מבוסס על עדותו של הרב אגל. פרידמן זצ"ל, ובכל מקרה הם מקבלים את הפי רות של בני משפחת מילצקי.

הפחרים סלובביץ ד"ע אינו זקן לסיפורים על מחנים שלא היו ולא נבראו, ואפשר בחולם להניחנק בחה שמהבא בעדויות מכלי ראשון.

"וחנוך בחגורה קלועה מתבן"

הבה והנה"ם, רבי אלימלך מלירנסק ז"ע, שמבחרת הדיוקנאות עליו, בפשחה מפני דיוקנאותו ומחר המחשבה "שפחי ר' אלימלך מלירנסק והבחרה המנחר פרנית והקרובה המפרשית" – מה שמו של הסיפור לשם קבלת הפנחר "דיוקנאות לשלומפיה", אחרו הביאה ר"ד רינה לוין מהבחלקה למסורת ספרי־אל באוני בפישת "בר־אילן".

ר"ד רינה לוין מלמדת הסיפות בחוג למסורת בהבחלקה בירושלים, הוא סלוא מת האריכה הדוקורית של עבודת הדוקטרט, ומלה בקליה לקבלו של ר' אלימ לך מלירנסק והמדיה של עבודת הדוקטרט, שהוגשה לפני 246 שנים. קטן מפנר הפנר לה שהיכר ר' אלימלך האחר מהמחלך בסיפור לפני בדמות הפנר, "שהביך לבנו התבנן מהשמהנים" וכך והזר כבר אנשי־קהלה על מרכיבי הבלים הביישנים, שיעמם ביגשה המהנה לעמק בסיפור הסיפי הזה, והמוך שהוא יהאב אלשטיין שבאוניברסיטת העברית בהאר, על שלא נגרר למחנק המאפיין עבודות סך בילות על מספרי הסיפורים, שמתייחסו אל הסיפ־ן בשהא בסיפור ומהביר, כאל הבי ילדות מהבימטיה.

מהר לעמוד על רבי אלימלך מלירנסק בפחנים של המחוך האפרטי: "המבר מה האפסטמולוגי", "עמדת יסוד הנפות מהפיסה האינטגרציה", "הפלה והבירורה האפיסטמולוגי", "האמנם". מעבר נושבי המבר מחסר אפסטמי האפיסטי והמחקפולוגיסטי" "האמנם". מעבר נושבי המבר מחסר אפסטמי "האם הסיפורים בעבר לומבים לעמוד בפני אפסטמי האפיסטמולוגי יובר בפשר אפסטמי "האם הסיפורים בעבר לומבים לעמוד בפני קרוסה ליבורית מבוכשת". אני לא משוכנע שפחבר "אחל אלימלך" היה יודע מה לעשות עם כל הפלים הישות הללו. ובכל מקרה, והבר מעניין ומשכיל. הבחר הבחרה של רינה לוין היא, שבפחות המסיפורים, קיי הבישר והפירי, קיימת תשי תית מסיפיה ולהנטית לאדם בן זמנו ואשר עשיינ,לעדים לחישבו ולבניית אר שיחו של האדם והעבי.

כחבנו לעבודת הדוקטרט בישר לוין למעלה מפאה סיפורים הקשורים סר אלימלך מלירנסק, רבים מהם הן עדות ישירה של תלמידי הנעידים על רבי התבטחו ועל עזות והיישהו והדבקות הבישידת והבלתי שבחיות לכל מי שבא עמו בפגע. ואני שלה מהעבודה הזאת בפה פרשים על מראות באוד משלב דיוי של ר' אלימלך, שלא הפחיד אדיר הבחנה או ביזוי. כחבת לוין: "לפחות שנוי בידנו הפחנה של ר' אלימלך, ישנן עדויות על מראות ומיעוצי כפי שבפשים הבי אותו מהקשת מדויק קדם והעלתו. לפי הדיאה והא היה בבה קשה, לבשש בנר לבשש קשר בדרך האבשים הפשטים, והיה הנור בהגדה קלועה מתבן ואני קולט ניים מגוחכ) היו לו בוקנו. לדברי הבביר מסקניין היו לר' אלימלך ביניים מאידות, מוקדות והדורות".

ופרשים ביוצרים טלה בהע"ז ובפסר בהקב"ז (1717–1787) בן לר' אליעזר ליפא, הדוי כפרי עשיר שהצוואר בכפר לשחוי מיכאל שליד טיקטין. הדוי היו מכפר מהה מיהפה. בשנות בפריו נהג בהמנפים הוך ישיבה בין בפלים וקבלים שיקב ניים וכן עדך גלגולי שלב. והא יבא עם אחיו ר' יושא מאבישלי לבלות, כדי להשיב רבים מעון. בעקבות אחיו, ר' יושא, הצוואר ר' אלימלך לחסידות, הפך לתלמידו של המגיד הגדול מהמיעריטש והפנה על האריזל שבהבורה. ר' אלימלך הגישב בלירנסק שבבליציה. משם הפיץ את תורתו החסידית והפה לו תלמידים ורבים מפורסמים, ביניהם ר' יעקב יוסף מפולנאה, ר' יושא מקוז'ניץ ור' אלימלך מליזנסק. ספרו "נעם אלימלך" נהנה הפיץ על"ידי בניו ר' אליעזר הגדול והקהלת ר' אליעזר והמסיע, ר' יעקב יוסף והבני אלימלך, הפך לאחד מספרי היסוד של הח סידות.

עד משנת הקטנה בדשנו והמיעטי של ר' אלימלך: היה לו הדגל להשיע את ראש על מסנו מקל הלימוד. אם המחפץ בדבר מפניים היה מביה את ראשו על המקל שביהו והיה מתחזר קנה ותך אחד כך אמר מה שאמר.

מפיכה יחסים מיוחדת במינה המפלאה והיחה לו עם תלמידו רבי נפתלי מהר מפיין ז"ע. אמנם בראשית דרכו של ר' נפתלי לא רצה ר' אלימלך לקבלו בכלל יישפו, ותך לאחר שר' נפתלי נשבר על הפתן, בקש ובכה בבי הפחדים עד שנגל יישפו, ותך לאחר שר' נפתלי נשבר על הפתן, בקש ובכה בבי הפחדים עד שנגל הם מבניהו ואמר לר' אלימלך "מה אעשה אם אבי היה מיחם" – נפרצה ר' אלי מלך.

ר"ד רינה לוין מקבעת בחיבורה, כי הסיפור והסיפי ראי לשמש כמקפה ביב לימודאות. לאמתו שימש בפשחות המסיפיה בחוגי קריאה בבדי כפיוע בפרשנות הפנים והבחנה והבורה בפרקן בעיות אישיות באמצעות קריאה מדר רשת. "הקריאה בבהנה של הסיפור החסידי על"ידי המפשל יכולה לקדש את הלה המקשיב לשלם משלא בו וגם מפורץ לבחו המאפיין בעבר לאבק) של הב דיק והבנליה להעניש את הפחנה. לעמוד למלא ולדמים את הלימודין לדבה רחר נית בבחה. הסיפור החסידי עשיי לסייע בפרשנות שלנו של הלה, שפרוכו בעצמו ולקבל אותו לשילם, וכך יניע להבבה שהוא יחזר של עצמו ולפחות קפ רים משמעותיים עם הלה".

על"פי הבידור של ר"ד לוין, מחדות סיפורים החסידיים קפדים בעלי אופי אנוך דך כלל והלימודים הפיסלקטים ניחנו ברמנון רב. עלינן בגלל אפיו הקשר של הסיפור החסידי, ניתן להפיל את הלימודים באותן מעשי על"ידי מתן מסלות בפר רישות מהלכי הסיפור. ועוד, בגלל אופיו הקצר של הסיפור החסידי והתפקיד הבידור והמפיעי של הגיבורים, ניתן בקלות להמחיז את הסיפור על"ידי הלוקה לה מקדים. והבנה יכולה לבסא את כישוריו של הלימודי בתוים המשתק ושימוש באינטונציה המתאימה לדמות. בפרכן ניתן לבייר את מהלכי הסיפור או איזורים שונים שהדגישה בו. המחנות הללו יעלו רבות אחדות חשיבותן בבך, שהן מעי דות את הלימודים הפיסלקטים להשתמש בכל חישהם בהלך הלימודי, להפי תמך על הביישהם החזקים לעליידי זה לעקף את הביישהם החלשים. נקודה באינטונציה המתאימה לדמות בפרכן ניתן לבייר את מהלכי הסיפור או איזורים שונים שהדגישה בו. המחנות הללו יעלו רבות אחדות חשיבותן בבך, שהן מעי דות את הלימודים הפיסלקטים להשתמש בכל חישהם בהלך הלימודי, להפי תמך על הביישהם החזקים לעליידי זה לעקף את הביישהם החלשים. נקודה נוספת יחודית לסיפור החסידי, שיכולה לעודד את האמפטיה של תלמידים לי קידי למידה היא, שסיפורים אלה מעמידים את הפנים של היחודי הפשיט, שאינו מצטיין בהישגים לימודיים משלאים. חזקה יחודי זה (המחאר בסיפורים) שניתן ביכולת רגשית ובמוס אנוש, הוא שהופך להיות ניבוי שכבים הסיפור מחסקר.

עוד מופת בסיפורת החסידית.

מחברות אדמו"רים והסיפורים

לא היה ולא נברא

בשאמרו "הם משקים, הנגנו וחים" כחב ר"ד אמנון שפירא (הנחשה), "הם שפי ר"ב בפרשון) רבים המהנים ביותר".

הבה הבישהב "הרב שלוביץ'יק לא היה מלמד "בפי כה" לקבל למי שלא קיבל קודם "מסמך" כחאר שבי באוניברסיטה, כמיהב השישה של "יחדה עם דרך ארץ". והקביעה הזאת נראחה לי מוזרה ביותר ושביתי עם הבי סמה לשלושה אישים שכבירים היהב את הכבישות, הרי ביאות של "ישיבה יוניברסיטי" ולמוד בשיעורי של הגר"ד סלוביץ'יק זצ"ל.

הרב ישראל שרון שליט"א (שפרון) הגיב על קו' שקי בפור: הוא ביחון ליחם דבר כזה לרב. הרב סלוביץ'יק אמר לי פעם שכהובים בשבת הרבה שקרים, אלא שאם יכ חים כל פרסם שקרי לא יהיה לו זמן ללמוד".

לרבי שרון מוכרים אישית מספר אנשים שקיבלו סמיכה לרבנות מהרב סלוביץ'יק למרות שלא היה בידם תואר אקדמי אישפי.

ר"ד יהודה בן־מאיר בנר "ישיבה יוניברסיטי": קראתי את הבריו של שפירא ולא ברור לי מאיפה הוא לקח את הרגשים האלה.

הרב אפרון אריאל, רב בקהילת "עזה אחרות" בירמות א' וראש ישיבת בני"ע, "בר המיר" בשפטנאים, ע"ש של הר' ר"ד סלוביץ'יק זצ"ל:

"הרב סלוביץ'יק לא היה מעורב בפיקולים אקדמיים" ספרטיביים ולא היה לו יד בעניינים האלה. והא הירצה שלוש פעמים בשבוע את שיעוריו ופיר לבוסטון. לא והא זה שקיבל מישהו לליפורי סמיכה. והא לא היה קשור לתואר שני.

"תלמיד שסיים תואר ראשון וביקש לקבל סמיכה היה חייב להמשיך וללמוד משהו בפקביל, או ב"בולל" או לתואר שני במוסדי היהדות או בחוגי הבי"ס. והי כאלה שהצטרפו לשיעורים של הגר"ד סלוביץ'יק גם ללא תאים אקדמאים. והם לא נתבקשו לצאת. והיו כאלה שקיבלו ממנו סמיכה בפאחן פרטי ללא תואר אקדמי. בכל מקרה עניין התאחים היה שייך לתוכנית הלימודים והרב לא היה מעורב בזה."

לא אתייחס למשפטים נוספים בכאמרו של ר"ד שפיר הא, המסלפים באופן מהאיב את דברי.